

[Justitsministeren.]

kongelig Konfirmation, hvor Værdien af det, der raades over, er 5 000 Kr. eller derunder, hvilket Gebyr jeg havde foreslaaet fastsat til 50 Kr., er faldet væk, saa at Konfirmationen meddeles gebyrfrit.

Efter § 3 forhøjes Gebyret for Meddelelse af kongelig Konfirmation paa en Legatfundats til 150 Kr.

Lovforslaget er ikke motiveret af fiskale Hensyn, Hensynet til at skaffe Staten højere Indtægter. Det er kun en Bagatel, der vil blive Tale om som Følge af Forhøjelserne, og efter at Lovforslaget nu er ændret saaledes, at der ikke skal betales Gebyr ved Meddelelse af Konfirmation for Testamenter paa 5 000 Kr. eller derunder, bliver der Tale om endnu mindre end oprindelig beregnet. Lovforslaget er udelukkende fremsat af praktiske Hensyn, og jeg skal anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Retsafgifter i Domssager m. m. af 11. April 1916 (Forhøjelse af visse Forkyndelsesafgifter).

Lovforslaget gaar ud paa at ændre en Række Forkyndelsesafgifter. 1 Kr. ændres til 2 Kr. og 50 Øre til 1 Kr. Der er ikke foretaget nogen Forhøjelse af disse Forkyndelsesafgifter siden 1916, og de Ændringer, der er sket i Prisniveaet, Lønningerne o. s. v., motiverer i høj Grad, at der nu sker en Forhøjelse. Der er dog et Omraade, som Forhøjelsen ikke omfatter, nemlig Forkyndelse af Udpantningskendelser, idet man har ment at burde blive staaende ved de 50 Øre.

Denne Forhøjelse er anbefalet af Den danske Dommerforening, Foreningen af Politimestre i Danmark og Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret samt Sø- og Handelsretten i København. Lovforslaget har ogsaa været forelagt det staaende Retsplejeudvalg, som intet har fundet at erindre imod det.

Jeg anbefaler ogsaa dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling og til Gennemførelse i den Skikkelse, hvori det er vedtaget i det andet høje Ting.

Ingeborg Hansen: Lovforslaget om Ændring af Gebyrerne for kongelige Bevillinger betyder en, kan jeg sige, kærkommen Simplificering af de Gebyrer, man hidtil har regnet med, disse særdeles gammeldags Gebyrer, som stammer fra den Tid, da man regnede med Daler og Mark og Skilling. Disse brudte Beløb 33 og 66, som fremkom ved, at de blev omsat fra Mark til Kroner og Ører,

har som sagt virket lidt gammeldags og komisk, og jeg kan kun hilse det med Tilfredshed, at man nu faar en mere moderne og mere simpel Regnemaade.

Det samme gælder Gebyret for Meddelelse af kongelig Konfirmation paa Legatfundats, som nu fastsættes til 150 Kr.

Det hele betyder en Forenkling, ikke alene af Administrationen, men ogsaa af Ekspeditionen af Sagerne, og paa mit Partis Vegne kan jeg tilsige en velvillig Støtte af Lovforslaget.

Over for det andet Lovforslag, som handler om Forhøjelse af visse Forkyndelsesafgifter, staar vi paa ganske samme Maade. Det betyder en rimelig Forhøjelse af Vederlaget for et ofte meget byrdefuldt og særdeles vanskeligt Hverv, som Stævningmændene har med Udbringelsen af forskellige Ting.

Jeg tilsiger ogsaa mit Partis Støtte til Gennemførelsen af dette Lovforslag.

Bjerre: Ændringen af Gebyrerne for kongelige Bevillinger hilser vi fra vor Side med Glæde, og vi takker den højtærede Justitsminister for dette Rationaliseringsforslag.

Man kan sige, at det muligvis kan virke lidt trykkende, at disse Gebyrer forhøjes fra 33 Kr. 66 Øre til 40 Kr., men det er jo ikke i sig selv nogen stor Forhøjelse, og dertil kommer, at uformuende altid, naar særlige Omstændigheder taler derfor, kan faa disse Bevillinger gratis efter Justitsministerens nærmere Bestemmelse. Der er derfor ikke Grund til at nære nogen Betænkelighed ved denne Rationalisering, som vi som sagt ser paa med Glæde.

Forhøjelsen af visse Forkyndelsesafgifter imødekommer et Retfærdighedskrav, som i lange Tider har været fremsat fra vore gode Medarbejdere, Sognefogederne og Stævningmændene. Disse Gebyrer, der i 1916 muligvis kunde være et rimeligt Vederlag, staar nu ikke i noget rimeligt Forhold til det Arbejde, der er forbundet dermed.

Jeg er selvfølgelig enig med den højtærede Justitsminister i den Begrundelse, der har medført, at man ikke har sat Afgiften for Forkyndelser af Udpantningskendelser op, idet det mange Gange vilde ramme ubemidlede, men jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at der ude omkring har været mange, der under Hensyn til, at Gebyret var saa ringe, ganske simpelt har undladt at betale og blot har ventet, til Sognefogeden eller en anden kom, og saa har udbetalt Gebyret til ham. Det er jo i og for sig ikke Mening, men jeg er klar over, at man af Hensyn til de